

PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis

Džiaugsmingų šv. Velykų!

Nuolatinis Velykų naujumas

Rodos, liūdnamai baigėsi Jėzaus Kristaus reikalai čia žemėje, mūsų tarpe – visiškai nusivylimas. Vylėmės galingos karalystės, kurios Jis neatėjo įkurti ir mums padovanoti. Tikėjomės nuostabios pergalės, sužibėsančios socioje ir savimi pasitikinčioje visuomenėje, tačiau ši nepamato kitokio gyvenimo slėpinio aspekto, nežvelgia naujumo. Tikėjomės, kad atneš priešnuodžių kančiai ir mirčiai, prieš kurias žmogus jautiesi vienišas ir bejėgis. Norėjome, kad Jis būtų nemarus, o ne mirtingas: tai galėjo būti gera Išgelbėjimo plano pradžia. Gal net ne vienam slapčiomis dingtelėjo, jog galėjo mus pasiimti su savimi į nuolatinį prisikėlimą į numirusiųjų. Tikėjomės, kad bus perskrosťos nuolat mus gaubusios neviltes ir baimės sutemos: juk mes Jį nužudėme pakabindami ant kryžiaus. Tikėjomės... Ir viskas baigta?

Ir štai žinia, kuri praneša apie dovaną, prano-kstančią bet kokį laukimą. Pirmiausia Jis pasirodo moterims, paskui Petru ir Jonui, po to išsigandusiems Dvylikai, dar vėliau daugiau nei penkiems šimtam brolių, kurių daugumas tebegyvena iki šiolei (1 Kor 15, 6).

Tėvas Jį pakviečia į šlovingą gyvenimą, ir

Viešpats Jėzus, prieš sugrįždamas pas Tėvą, atsiunčia Dvasią, kad būtų atnaujintas žemės veidas. Jis prisikelia iš mirties sapno ir pradeda naują būties etapą: tuščias kapas tampa naujos ir galutinės Sandoros pradžia.

Norėtume suvokti krikščionybės esmę? Tai ne tik dogmų kompleksas, ne vien moralinių draudimų sistema. Tai ne tam tikros rūšies mistinių išvedžiojimų rinkinys, kuris kartais mus jaudina, kartais nuvilia, o dažnai ir nervina. Krikščionybė pirmiausia yra faktas, įvykis. Dar daugiau – tai Asmuo, kuris įeina į pasaulio istoriją ir tampa mūsų išgelbėjimo iš nuodėmės priežastimi, tiltu, vedančiu mus į visiškai naują ir kitokią bendrystę su Tėvu ir tarp mūsų pačių. Tai Tas, kuris prikelia, nes yra Dievo Žodis. Tikras Dievas ir tikras žmogus – nei daugiau, nei mažiau, Tik po to kalba eina apie doktriną ir etiką.

Mėginame surasti, pamatyti, pajusti Kristų Jo bažnyčioje. Išvėgti Jo buvimą toje slėpiningoje formoje, kuria Jis nuolat mane lydi: nuo atėjimo į pasaulį iki išėjimo ir net anapus žemiškojo laiko – amžinybėje. Tokia tikroviška patirtis yra krikščionybė, o ne, kaip dažnai įsivaizduojama, toloma abstrakcija. Kreiptis vardu į Jė-

zų Kristų, būti Jo kviečiamam savuoju vardu, ir tada pradėti mąstyti: kas aš esu iš tikrųjų, ir kokios ypatingos bendrystės ryšys skirtas man su Juo ir su kitu?

Jei kažkas nugalėjo mirtį todėl, kad yra Dievas su mumis, tai tada turiu Juo pasikliauti, galiu garbinti tik Jį. Visi kiti stabai sudaužomi. Liekas tik šis garbinimas, kuris man leidžia išlikti pasaulyje dėl šio atsidavimo ir tikėjimo. Tačiau toks meilės ryšys, šitas manęs priėmimas ir išaukštinimas, šita nuostaba būti Dievo kviečiamam ir kalbinamam, mane brandina atleidimui, gyvenimui malonės būsenoje, moko rasti prasmę ir priimti skausmą, ligą, nelaimę, nes ir tokioje situacijoje atsidūręs aš esu brangus Dievui, kuris buvo priėmęs mūsų žmogiškąjį kūną.

Dabar prasideda džiaugsmo giesmė. Netenkame teisės į nevilį ir užsidarymą. Mokomės atsiverti kitam ir kartu kurti ateitį – tai tampa tikra pareiga ir nuostabią galimybę keistis ir keisti, prisikelti ir prikelti. Prasideda džiaugsmas be pabaigos. Nesibaigiantis gyvenimas, nes visada yra Prisikėlimas – Velykos.

**Kauno Kristaus Prisikėlimo
bažnyčios kunigas**

A. Ledaitė

Prisikėlusiam Kristui

Koks didis Velykų ryto Kristus!
Jis tapo toks tik po baisios kančios...
Kad galėtume mes Jį išvysti,
Turime nuskaistinti save pačius.

Niekas taip mūs sielų nenuskaistins,
Be Tavęs ramybės niekas mums neduos.
Tik kančia iš kalčių mus išlaisvins,
Ir iš skausmo – neviltes dienos...

Tavo kraujas mums kaltes nuplovė,
Atgailos keliu sugrįžtam prie Tavęs!
Į ramybės ir tiesos šventovę
Prisikėlęs Kristus mus namo parves.

Šeimos santykių abėcėlė Adolfa Daukšienė

Medžiotojas ir lizdo sergėtoja

IV /pabaiga, pradžia 60 nr./

Ir vyrai, ir moterys nori būti įvertinti. Vyras save vertina pagal tai, kiek uždirba pinigų, ar sugeba ką sumeistruti namuose, t.y. pagal savo pasiekimų lygį. Moteris save vertina pagal tai, ar turi vyrą, kuris jos nori, ar yra graži, ar pasisekė jam įtikti ir patikti.

Vyrai nėra tokie beširdžiai, kaip moterys juos įsivaizduoja: jiems tiesiog iš prigimties neduota rodyti savo jausmų, jie nemoka dalytis savo emocijomis ir atskleisti jas taip, kaip tai daro moterys. Ir štai vyras sutinka moterį, tikėdamasis pasiekti tam tikrą tikslą, o moteris – tikėdamasi būti mylima ir geidžiama. Tada prasideda konfliktai. Jei norime būti laimingi, turime pripažinti aplinkinius tokius, kokie jie yra. Jei to nebus, visą gyvenimą tik dejuosime ir kariausime.

Kai norite išsiaiškinti, kas jūsų netenkina, kalbėkite ramiai, bet nesuverskite visko asmeniui: negaliu pakęsti nešvarių indų, bet ne žmonos, ar vyro. Sutelkę dėmesį į veiksmą, apmalšinsite pyktį. Vyrai nepadarys vien todėl, kad moterys nepritars jų poelgiams. Galime tik kitaip pradėti reaguoti į dalykus, kurie mums nepatinka.

Kodėl palieka vieni kitus? Ji nori meilės, romantikos, pokalbų. Jam reikia, kad moteris pasakytų, jog viskas gerai, ji pakankamai aprū-

pinta. Vyro reikmė medžioti ir bendrauti su vyrais įrašyta į jo smegenis, ir jokie ugdymai jos staiga ištrinti negali. Todėl leiskite vyrus į žvejybą, medžioklę, tai juos tiesiog atgaivina.

Kodėl vyrai pasileidę? Visa žmonijos istorija žygiavo, plėšė, kariavo. Po karų smarkiai sumažėdavo vyrų, todėl prasminga buvo dažniau didinti padermės skaičių. Be to, vyrai mąsto ne tuo smegenų pusrutuliu ir ne ta kuno dalimi... Seksas – tai kaina, kuria moterys moka už santuoką. Santuoka – tai kaina, kurią vyrai moka už seksą. Kai Dievas sukūrė žmogų kaip vyrą ir moterį, jis suteikė žmogaus gyvenimui begalinį palaiminimą, o „Dievo malonės dovanos ir pašaukimas – neatšaukiami“ (Rom 11,29). Mums belieka gyventi Dievo malonės spinduliuose ir tvirtai laikytis Jo rankos, nes „nuo manęs atsiskyrę, jūs negalite nieko nuveikti“ (Jn 15,5). Giliausias kiekvieno poreikis ir giliausia gyvenimo prasmė yra Dievas. Anot šv. Augustino, kas turi Dievą, turi viską, o kas turi viską, bet neturi Dievo, – nieko neturi.

P.S. Jei šios mintys bent vienam procentui besiskiriančių porų taps gelbėjimosi ratas – šlovė Viešpačiui!

Kotryna Oginskaitė

Gyventi gailestingumu

ant kryžiaus už mūsų nuodėmes. Dievas mūsų pasigalėjo. Ir Jo gailestingumas beribis kaip ir Jo meilė.

Atvolykio sekmadienį švęsime Gailestingumo šventę. Ši šventė yra inicijuota paties Jėzaus Kristaus per seserį Faustina Kovalską. Ši vienuolė šiandien žinoma visam pasauliui kaip Dievo Gailestingumo apaštalė, priskiriama Bažnyčios mistikų būriui. Jėzus išsirinko Faustina, kad per ją pasauliui perduotų didžią žinią. Senajame Testamente, - sakė Jis jai, - siunčiau pranašus pas savo tautą su griausmais. Šiandien siunčiu tave pas visą žmoniją su manuoju gailestingumu. Nenoriu bausti išvargintos žmonijos, bet trokštu ją išgydyti, glausdamas prie gailestingosios savo širdies. (*Dien 1588*).

Sesers Faustinos pasiuntinybė grindžiama 3 uždutimis:

- Priartinti ir skelbti pasauliui Šventajame Rašte apreiškta tiesą apie gailestingąjį Dievo meilę kiekvienam žmogui.

- Melsti Dievo gailestingumo visam pasauliui, kartu praktikuojant naujas, Jėzaus padiktuotas Dievo Gailestingumo kulto formas, kaip antai: Dievo Gailestingumo paveikslas su užrašu Jėzau, pasitikiu tavimi, Gailestingumo šventė pirmąjį sekmadienį po Velykų, Dievo Gailestingumo vainikėlis ir malda Gailestingumo valandą (15.00 val.).

- Įkvėpti apaštališką Dievo gailestingumo judėjimą, kuris skelbia ir meldžia gailestingumo visam pasauliui bei eina tobulumo link sesers Faustinos nurodytu keliu. Šis kelias veda per vaikišką pasitikėjimą Dievu, kuris išreiškiamas vykdant Jo valią ir laikantis gailestingumo artimui.

Gailestingąjo Jėzaus paveikslas. Jo atvaizdas seseriai Faustinai buvo apreiškta vizijoje 1931 m. vasario 22 d. Plocko vienuolyno celėje: „Vakare, kai buvau celėje, - rašo Dienoraštyje, - išvydau Viešpatį Jėzų, vilkintį baltu drabužiu. Viena ranka pakelta palaiminimui, kita lieti drabužį ant krūtinės. Iš drabužio, prasivėrusio ant

krūtinės, ėjo du dideli spinduliai, vienas raudonas, o kitas baltas. Po akimirkos man Jėzus pasakė: Nutapyk paveikslą pagal piešinį, kurį matai, su užrašu: Jėzau, pasitikiu tavimi (*Dien. 47*). Noriu, kad tas paveikslas būtų iškilmingai pašventintas pirmą sekmadienį po Velykų, ir tas sekmadienis turi būti Gailestingumo šventė. (*Dien. 49*).

Paveikslo turinys labai glaudžiai siejasi su Atvolykio liturgija. Tą dieną Bažnyčia skaito Šv. Jono Evangeliją apie Prisikėlusio Kristaus pasirodymą mokiniams ir atgailos sakramento įsteigimą. Iš paveikslo žvelgiantis žmogus - Pasaulio Atpirkėjas, mirties kaina atnešantis žmonėms ramybę. Paveikslas ne tik parodo Dievo gailestingumą - jis sykiu yra ženklas, turintis priminti apie krikščionims būtiną pasitikėjimą Dievu ir veiklią artimo meilę. Šis paveikslas, - sakė Jėzus, - turi priminti mano gailestingumo reikalavimą, nes net pats stipriausias tikėjimas be darbų nieko nepadės. (*Dien. 742*).

Gailestingumo šventė. Ji yra viena iš reikšmingiausia iš visų seseriai Faustinai apreiškta Dievo Gailestingumo pamaldumo formų. Apie šios šventės įsteigimą Viešpats Jėzus pirmą kartą kalbėjo Plocke 1931 m., išreiškdamas savo valią nutapyti paveikslą: Trokštu, kad būtų Gailestingumo šventė. Noriu, kad tas paveikslas, kurį nutapsi teptuku, būtų iškilmingai pašventintas pirmą sekmadienį po Velykų, ir tas sekmadienis turi būti Gailestingumo šventė. (*Dien. 49*) Šios šventės didybė matuojama nepaprastų pažadų, kuriuos su ja susiejo Jėzus, matu. Kas šią dieną ateis prie Gyvybės Vermės, tam bus visiškai atleistos kaltės ir baismės, - sakė Jėzus (*Dien. 300*). - Tą dieną yra atvertos mano gailestingumo gėlmės, išlieju visą jūrą malonių sieloms, kurios prisitartins prie mano gailestingumo šaltinio; tenebijo prie manęs prisitartinti jokia siela, nors jos nuodėmės būtų kaip purpuras. (*Dien. 699*)

Sesuo Faustina Kovalska galėtų būti mums puikus pavyzdys kaip reikia pasitikėti Dievu, Jo gailestingumu. Nebijokime ir neabejokime, tada tikrai nesuklysimė.

Parapijos gyvenimo atspindžiai

Birutė Vasylienė

Pirmoji diena, penktadienio vakaras

Kovo 14 d., 17 val., Šventosios Dvasios himnu prasidėjo Gavėnios rekolekcijos. Jas pradėjo klebonas mons. Vytautas Grigaravičius. Kaip ir kiekvieną Gavėnios penktadienį, po himno buvo einamas ir apmąstomas Kryžiaus kelias.

Šv. Mišių pradžioje klebonas pakvietė susimąstyti, išgilinti į save, iširti savo sielos reikalus ir atlikti velykinę išpažintį.

Homilijoje klebonas kalbėjo apie šv. Juozapą, kuris ypač švenčiamas pasaulyje: Italijoje šv. Juozapo diena sutapatinama su Tėvo diena. Šv. Juozapas yra svarbus Gavėnios laikotarpio asmuo, nes jis - paklusnumo ir nuolankumo Dievui pavyzdys. Evangelija priminė Jėzaus Kristaus paauglystę, kai susirūpinę Marija ir Juozapas rado Jėzų šventykloje tarp mokytojų. Jie tarė: „Vaikeli, kam mums taip padarei?!“ (*Lk 2, 48*). Į tai Jėzus atsakė: „Kam gi manęs ieškojote? Argi nežinojote, kad man reikia būti savo Tėvo reikaluose?“ (*Lk 2, 49*). Ir vis dėlto Jėzus grįžo atgal su savo žemiškaisiais tėvais, nes „Jis buvo jiems klusnus“ (*Lk 2, 51*).

Taigi ir mes turime būti klusnūs Dievo tarnai, klusniai vykdyti Jo įsakymus ir paklusnumo dvasia auklėti savo vaikus. Tačiau ką daryti, jei to nesugebėjome atlikti? Vaikai išaugo ir dabar su jais nesuskalbame. Vienintelė išeitis - malda. Ne piktumu, ne barniais, ne priekaištavimu

Gavėnios rekolekcijos parapijoje

galiau padėti vaikams, o savo pavyzdžiu, kantrumu ir nuoširdžia malda: „Viešpatie, globok mano vaikus, duok jiems išminties ir to, ko aš jiems gyvenime nedaviau.“ Tai kartu ir atgaila, ir vaiko gyvenimo pavedimas Dievui. Šiais laikais materialijų gėrybių kaupimas veda prie susvetimėjimo, o dvasiniai ryšiai nutrūksta. Tėvai, aklai mylėdami vaikus, suteikia jiems materialią gerovę, o apie dvasinius pradus užmiršta. Yra net tokių atvejų, kai turtingi tėvai prieštarauja, kad jų vienturtis sūnus patarnautų šv. Mišioms. Neduok Dieve, jei dar pasuks kunigystės keliu! Ar taip nepasmerkiamas vaikas pradžiai?

Baigdamas klebonas pakvietė nuolat mąstyti apie šeimos, vaikų, vaikčių dvasinį gyvenimą ir nuoširdžia malda prašyti Dievo, kad prarasti vaikai sugrįžtų prie tikėjimo, nes tai vienintelis būdas jaustis laimingam jau čia žemėje.

Antroji diena, šeštadienis

Rekolekcijos prasidėjo 17 val. Švč. Sakramento garbinimu ir Graudžiais verksmais, kuriuos vedė klebonas mons. V. Grigaravičius. Šv. Mišias aukojo rekolekcijų vadovas Pagėgių klebonas kun. Vytautas Gedvainis. Jis homiliją pradėjo klausimu ir atsakymu: „Kuo mums įdomus šv. Juozapas, kurio šventę minime? Tuo, kad buvo pašauktas patarnauti pačiam Dievui“. Ir toliau tęsė:

- Jei aš pasakysiu, kad ir tu esi išrinktas patarnauti Dievui, tai nustebs paklaustum: „Kodėl?“ Kiekvienas mąstome, kad esame silpni, pilki, pavargę nuo gyvenimo, kaip gi galime patarnauti Dievui? Šv. Juozapas buvo panašus į mus, ir jis tarnavo Viešpačiui.

Šiandien pasaulis neramus, o velnias toks klatingas ir gudrus. Nesenai vienas žmogus su skausmu kalbėjo kunigui: „Kur dingo Gavėnios laikas? Restoranai, klubai, parduotuves pilnos ?moniu...“ Į tai kunigas atsakė: „Ligoninės taip pat pilnos žmonių, mokyklos, darželiai pilni krykštujančių vaikų, vakarais prie kompiuterių, prie mokslų taip pat daug palinkusių jaunų žmonių...“

Visada galima rasti gerąją ir blogąją pusę. Ir štai jūs, atėję čia, esate taip pat gerųjų pusėje. Jūs tarnaujate Dievui, padėdami žmogui. Kaip? Melsdamiesi už jį, prašydami, kad jis sutiktų gerą žmogų, tariantį jam šiltus žodžius. Melskitės, kad kiekvienas liūdimintis, nesugebantis mylėti, vienšias priimtų Kristų. Pasiūlykite skaityti Šventąjį Raštą. Vienas žmogus, panorėjęs likti nežinomam, Lietuvoje išleido daugybę Švento Rašto

egzempliorių, išnešiojo po bažnyčias ir prašė išdalyti žmonėms. Atrodo, labai daug išdailijom, o žmonės vis ėjo ir ėjo, norėjo išgyti šią vertybę. Skaitykime, studijuokime Šv. Raštą, dovankokite jį artimiesiems. Dievo žodis suteiks kiekvienam ramybę ir paguodą.

Kunigas papasakojo keletą pavyzdžių iš asmeninės patirties. Jis visur, kur eina, nešasi Šv. Raštą, siūlo paskaityti. Viena medicinos sesuo papasakojo, kad jos mama buvo labai silpna, beveik nieko nevalgė. Ir koks įdomus dalykas! Kai seselė skaitė motinai Šv. Raštą, ši atgydavo, veidas pagražėdavo, suvalgydavo dukart daugiau. Kitas atvejis. Žmogus gulėjo mirties patale. Kai skaitydavo jam Šv. Raštą, žmogus nurimdavo, o kai nustodavo – jį pradėdavo krėsti drebulys.

Baigdamas homiliją, kun. V. Gedvainis pasiūlė ateinančią savaitę paskaityti Šv. Raštą, pasimelsti už tą, kuris atpirktas Jėzaus, bet to nežino, už tą, kuris pavargęs, nuliūdęs, pasimetęs. Ir Dievas toliau padarys savo darbą.

Trečioji diena, sekmadienis

8 val. ryto. Mažoji bažnytelė sausakimša, prie lauko durų taip pat būriuojasi pulkas žmonių. Šv. Mišias aukojo vyskupas emeritas Romualdas Kriščiūnas ir kun. Viktoras Brusokas. Rekolekcijų vadovas kun. Vytautas Gedvainis homiliją pradėjo žodžiais:

– Mielieji, aš stebiuosi jumis, kad taip anksti atėjote pagarbinti Dievą, atitrukė nuo visų darbų. Tiek daug stovincių, išklauskite tokią ilgą pasiją, prieš tai kartu giedojome Graudžius verksmus, daugelio rankose mačiau rožinius, o lūpos tyliai šnabždėjo: „Sveika, Marija...“ Koks įdomus tas žmogus! Iš kasdienybės rūpesčių persikėlė pas Dievą, kad Jis palaimintų, kad į Dievo delnus įdėtų savo rankas.

Pagrindinė šio pamokslų mintis – priminti Evangelijos vietą apie šeimnininką, sodininką ir nevaisingą figmedį. Jau keletą metų figmedis neduoda vaisių, ir šeimnininkas nusprendė jį išrauti. Tada sodininkas prašo šeimnininko dar palikti medį, gal būt dar duos vaisių.

Mielasis, tu esi pasodintas Dievo medis pasaulyje. Pamąstytk, kokį vaisių duosi? Bijok, kad nebūtum nukirstas. Būkite nuoširdūs, atlaidūs vienas kitam! Matau šį rytą daug pagyvenusių, anksti atsikėlusių, kantriai stovincių. Ačiū, kad atėjote, bet nepamirškite to kasdien. Ateina laikas patarnauti Dievui. Melskis už kitus prašydamas: „Viešpatie, laimink visus, kad jie duotų gerų vaisių. Viešpatie, noriu būti Simonu Kireniečiu ir padėti panešėti kryžių, noriu būti geroji Veronika, kuri nušluostė Kristaus veidą, ar būti moterimis, liūdinciomis po kryžiumi, būti Tavo motina, kad nuimtą nuo kryžiaus galėčiau atiduoti pasauliui. Viešpatie, laimink mane ir visą pasaulį!

9.30 val. sausakimšoje Paminklinėje Prisiškėlimo bažnyčioje šv. Mišias aukojo kun. Mindaugas Pukštys. Rekolekcijų vedėjas kun. Vytautas Gedvainis homilijoje kalbėjo:

– Šiandien – Verbų sekmadienis. Kristus ateina už mus numirti, mus atpirkti. Ką reiškia Viešpats mums? Kaip atsilyginsime Jam? Mielieji, ateidami į bažnyčią, ryte ir vakare kalbėdami maldas, atsiversdami Šv. Raštą, klausydami Dievo žodžio, ištiesdami pagalbos ranką vargs-

tančiam, nelaimingam, užjausdami ir rodydami meilę artimajam – tai darydami kiekvieną kartą ateinate pas Dievą.

Vienas misionierius nustebo, kai kasdien matydavo varganą žmogelį po šv. Mišių arti prieinantį prie tabernakulio ir tyloje ilgą laiką stovintį. Misionierius kartą paklausė, kodėl jis taip daro. Į tai žmogelis atsakė: „Atmešu savo sielą, kad Jėzus ją sušildytų“. Vargu ar žmogus mokėjo skaityti, bet tikėjimas atvedė jį pas Dievą.

Koks mūsų gyvenimas? Vis bėgame, skubame, nieko nepastebime, nematome, dažnai išsprūsta piktas žodis. Kada mylėti, kada gyventi? Būkite jautrūs vieni kitiems. Šios dienos istorijoje susidūrėme su dviem personažais – Petru ir Judu. Judas Kristų išduoda. O koks įdomus, permainingas, banguotas Petro gyvenimas! Čia jis karštai išpažįsta: „Viepatie, nesu vertas...“, čia pasizada: „Viepatie, a mirsiu u? tave...“, ir čia pat tris kartus išsizada. Tačiau visur prasiveržia Petro nuoširdumas. Tai yra svarbiausia – būti nuoširdiems.

Dauguma jūsų jau vyresnio amžiaus, nedirbate, esate žmonės, į kuriuos galima atsiremti, kuriais galima pasitikėti. Ateikite kasdien, priminkite Komuniją už tuos, kurie yra toli nuo Dievo, dar paklydę klaidžioja patamsyje.

11 val. – Sumos šv. Mišios, kurias aukojo rekolekcijų vadovas. Jis paprašė padaryti perpardytoje Bažnyčioje nors mažytį takelį iškilmingai procesijai, o patiems mintimis ir širdimi sekti paskui Kristų. Homilijoje kunigas džiaugėsi tikinčiųjų gausa:

– Tikra palaima matyti jūsų tiek daug. Kai šventinau verbas, mačiau jūsų šiltas geras akis. Koks džiaugsmas matyti jus čia, ir nesvarbu, kas tu bebūtum, ar tikintis, ar atėjai tik iš tradicijos, smalsumo. Tu esi Viešpaties atpirktas! Kristus savo mokiniais kalbėjo: „O aš, kai būsiu pakeltas nuo žemės, visus patrauksiu prie savęs“ (Jn 12,32). Ir sunku suvokti, kodėl aš tikiu, kodėl mintimis degu troškimo prisiliesti prie Jėzaus pervertų rankų. Jėzus yra mano pagalba, mano gerumas, mano išganymas. Šv. Mišių metu kunigas sakys: „Štai Dievo Avinėlis, kuris naikina nuodėmes“. Ir kiekvienas atsakys: „Viepatie, nesu vertas...“ Ir šiuose žodžiuose slypi tikėjimas, viltis, kad būsi išganytas. Saugokite tą tikėjimą!

Vyrai, nebūkite akmenširdžiai, būkite jautrūs, atidūs, dažniau sakykite žmonoms gražius meilės žodžius. Kaip liūdna, kai ateini laidoti šeimos tėvo, o žmona sako: „Ačiū Dievui, mirė mano akmuo.“ Ir kaip gera, kai išgirsti: „Netekau savo brangaus žmogaus“. Būkite jautrūs vienas kitam, nenustokite mylėti, apkabinti ir daug kartų atleisti.

Mamos, mečiūtės, būkite kantrios, nors būtų ir labai sunku. Popiežius Paulius kartą pasakė labai trumpą pamokslą: „Viešpatie, duok man gerų motinų, ir aš išgelbėsiu pasaulį!“ Atsiminkite, ant jūsų laikosi pasaulis ir jums padės ant kryžiaus iškeltas Jėzus. Ateikite pas Jį, pabūkite tyloje, pasistiprinkite Jo galia, Jo meile mums.

12.30 val. šv. Mišias aukojo kun. Julius Grigonis.

Homiliją rekolekcijų vadovas pradėjo žodžiais: „Šv. Raštas pateikė Kristaus paskutinių gyvenimo akimirklų įvykius. Ten sutikome save Petro, Judo, Simono Kireniečio, gailėtingųjų moterų, Veronikos asmenyse. Sutiko-

me begalinę Dievo meilę“. Kun. V. Gedvainis priminė Evangelijos vietą, kai apaštalai Jėzaus paklausė, kodėl jie negali išvaryti demonų. Jėzus atsakė: „Ta veislė neišvaroma nieku kitu, tik malda“ (Mk 9, 29).

Čia susirinkote jauni žmonės. Aš žinau, kaip jums sunku susikaupti maldai po sunkių įtempto darbo dienų. Manote, mums, kunigams, lengva? Kai grįžti vakare, įkrenti į lovą, nejučiomis užmiegi, visiškai neturėdamas jėgų melstis. Jėzus sako, kad maldą reikia palydėti pasninku. Lietuviai turi juokingiausias sampratą apie pasninką: svarbiausia nevalgyti mėsos, o žuvies gali valgyti kiek nori. Tikroji pasninko prasmė – tai savęs apvaldymas, tai pagalbai ištiesta ranka, tai meilė ir nuolankumas, dėmesys ir atlaidumas artimajam.

Antra mintis, kurią norėčiau jums pasakyti, paremta vienu įvykiu. Iš JAV į Indiją atvyko delegacija pas Motiną Teresę. Ji nuveda atvykusius į koplyčią, sukalba maldą, parodo truputį vargšų, ir viskas. Bet jie sako: „Norime, kad parodytumėte kažką ypatingo“. Į tai Motina Teresė šypsodamasi atsakė: „Šypsokitės vienas kitam“. Tada viena moteris sako: „Ar jūs ištekėjusi? Ar žinote, kaip kartais sunku nusišypsoti vyrui.“ Į tai Motina Teresė atsako: „Taip, aš ištekėjusi ir man sunku šypsotis Jėzui“. Taigi, mielieji, šypsokitės, bijokite tarp savęs pastatyti neperžengiamą neapykantos sieną. Ypač bijokite praeikanti vaika, tą nekaltą kūdikį. Senajame Testamente rašoma, kad praeiksmas lydi keturias kartas.

Laiminkime vieni kitus nusišypsodami, apkabindami, prisiglausdami. Visą kitą darbą padarys Dievas pats.

18 val. vakarines šv. Mišias aukojo rekolekcijų vadovas kun. Vytautas Gedvainis. Jis pradėjo homiliją kalbėdamas apie Jėzaus įžengimą į Jeruzalę:

– Šiandien Jį lydi mokiniai, o minios žmonių džiaugsmingai šaukia: „Osana Dovydo Sūnui!“ Tačiau už kelių dienų jie rėks: „Ant kryžiaus jį!“ Jo kraujas tekrinta ant mūsų ir mūsų vaikų!“ (Mt 27, 23;25). O kur tu buvai tuo momentu, brangus žmogau? Kai žvelgiame į Šv. Raštą, klausome Dievo žodžio, Jėzus supranta mus, kaip suprato Judą, Jį išdavusį, Petrą, Jo išsizadėjusį. Jis supranta ir mus, kai išduodame, kažko išsizadame, veidmainiaujame. Mielasis, leisk Jėzui pažvelgti į tave, prašyk Jo, kad vestų tave į išganymą. Pamąstytk, kas būtų tau, jei būtum netikintis? Kaip sunku būtų atleisti, atsiprašyti! Tikėjimas kviečia pradėti nuo savęs. Nelauk, kol kitas išties tau ranką, ištiesk pirmas. Būk palytėtas Dievo kantrumu, tikėjimu ir meile.

Po Švenčiausiojo Sakramento adoracijos ir procesijos mūsų klebonas mons. Vytautas Grigaravičius (suspėjęs sugrįžti iš rekolekcijų Pagėgiuose) padėkojo kun. Vytautui Gedvainiui už rekolekcijas, jaunimas įteikė gėlių puokštę, o susirinkę tikintieji išlydėjo svečią katutėmis.

Ačiū, mielas kunige, už dvasingumo akimirkas, už tą šilumą ir meilę, kuri rekolekcijų metu buvo gausiai išlieta mums per Dievo žodį, per Jūsų nuoširdumą ir nuolankumą. Tikiu, kad ne vienoje širdyje Jūs pasijotė gerio grūdą, kuris neabejotinai sudygs ir subrandins gausų, gerą derlių.

Šiluvos Dievo Motinos paveikslas

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijoje
2008 04 06 – 2008 04 12

PROGRAMA

Balandžio 6 d., sekmadienis

Švč. Motina, primink mums nuolatinį Dievo artumą, kad kas akimirka galėtume džiaugtis didžia Dievo meile!

- 12.00 – Švč. M. Marijos paveikslo sutikimas prie mažosios Kristaus Prisikėlimo bažnyčios
- 12.30 – Šv. Mišios už parapiją, vadovauja Kauno arkivyskupas S. Tamkevičius SJ. Moksleivių piešinių paroda „Sveika, Mergele, Šiluvos Marija!“
- 16.00 – Vargonų muzikos koncertas. Vargonuoja Michael Maine (Didžioji Britanija)
- 17.30 – Švč. M. Marijos litanija
- 18.00 – Šv. Mišios, vadovauja klebonas mons. Vytautas Grigaravičius, gieda lopšelio- darželio „Pasaka“ vaikų choras, meno vad. Eglė Starkevičienė

Balandžio 7 d., pirmadienis

Brangiausioji Motina, atsiųsk savo dvasios paguodą, įkvėpk tikėjimą Dievo meile ir viltį visiems, o ypač tiems, kurie labiausiai to stokoja!

- 9.00 – Rožinio malda
- 10.00 – Kryžiaus kelio apmąstymas
- 11.00 – Šv. Mišios, vadovauja kun. Julius Grigonis
- 12.00 – Švč. Sakramento adoracija tyloje
- 16.00 – Šv. Kryžiaus litanija
- 17.00 – Sakralinės poezijos posmai ir giesmės Švč. M. Marijai „Tavo palaimoj mūs širdys atgyja – laimink, palaimink, o Motin Marija!“
- 17.30 – Švč. M. Marijos litanija
- 18.00 – Šv. Mišios, vadovauja klebonas mons. Vytautas Grigaravičius

Balandžio 8 d., antradienis

Brangiausioji Pagalbos Motina, išmokyk mane gyventi bendruomenėje, o ne atsiskyrus; kartu su kitais, bet ne vienvėję!

- 9.00 – Švč. Sakramento adoracija
- 11.00 – Šv. Mišios, vadovauja klebonas mons. Vytautas Grigaravičius
- 12.00 – Eilės ir giesmės Švč. M. Marijai (J. Urbšio vid. mokyklos moksleiviai)
- 13.00 – Eilės ir giesmės Švč. M. Marijai („Saulės“ gimnazijos moksleiviai)
- 14.00 – Eilės ir giesmės Švč. M. Marijai („Rytmečio“ ir 75-ojo darželio vaikai)
- 15.00 – Šv. Rašto skaitymas, adoracija ir giesmės Marijai („Dievo vaikų“ būrelis)
- 16.00 – Rožinio malda
- 17.00 – Konferencija „Marijos kultas Lietuvoje“, pranešėjas kun. Mindaugas Pukštys
- 17.30 – Švč. M. Marijos litanija
- 18.00 – Šv. Mišios, vadovauja kun. Mindaugas Pukštys
- 19.00 – Filmas apie Šiluvą

Balandžio 9 d., trečiadienis

Aš jus išsirinkau ir paskyriau, kad eitumėte, duotumėte vaisių ir jūsų vaisiai išliktų (Jn 15,16)

- 9.00 -14.00 Tikybos pamoka – „Švč. M. Marijos apsišreikimas Šiluvoje“. Dalyvauja parapijos mokyklų moksleiviai:
- 9.00 – Kauno neprisigirdinčiųjų mokyklos
- 10.00 – J. Jablonskio gimnazijos
- 11.00 – L. Karsavino pagrindinės mokyklos
- 12.00 – „Rūtelės“ pradinės mokyklos
- 13.00 – „Saulės“ gimnazijos
- 14.00 – Žaliakalnio pradinės mokyklos
- 11.00 – Šv. Mišios, vadovauja jubil. kun. Vaclovas Aleksandravičius
- 15.00 – Švč. Sakramento adoracija, susikaupimo, apmąstymo laikas
- 17.30 – Švč. M. Marijos litanija
- 18.00 – Šv. Mišios, vadovauja klebonas mons. Vytautas Grigaravičius
- 19.00 – Sakralinės muzikos koncertas. Koncertuoja Vokietijos Darmštado Merck filharmonijos simfoninis orkestras. Meno vadovas ir dirigentas Wolfgang Heinzl

Balandžio 10 d., ketvirtadienis

Brangiausioji M. Marija, įkvėpk man gebėjimą palaikyti tikėjimo dvasią jaunose sielose, kad būčiau jiems taikos ir ramybės nešėjas, mylinti širdis!

- 9.00 – Švč. Sakramento adoracija tyloje
- 11.00 – Šv. Mišios, vadovauja kun. Renaldas Šumbrasčius
- 12.00 – Malda „Viešpaties angelas“. Dievo tautos Liturginės valandos – Dieninė
- 13.00 – Švč. Sakramento adoracija tyloje
- 15.00 – Gailestingumo vainikėlis
- 15.15 – Vaikų adoracija prie Švč. Sakramento
- 16.00 – Rožinio malda
- 17.30 – Švč. Mergelės Marijos litanija
- 18.00 – Šv. Mišios, vadovauja mons. Vincentas Jalinskas
- 19.00 – Akatistas – Apreiškimo Švč. Mergelei Marijai himnas

Balandžio 11 d., penktadienis

Įkvėpk man melodiją ir pasakyk žodžius! O Apreiškimo Marija, išmokyk mane šlovinti Viešpatį giesme, džiaugsmo himnu!

- 9.00 – Švč. Sakramento adoracija tyloje
- 11.00 – Šv. Mišios, vadovauja klebonas mons. Vytautas Grigaravičius
- 12.00 – Švč. Sakramento adoracija tyloje
- 15.00 – Filmas apie pašvęstąjį gyvenimą
- 16.00 – Bendra giesmė Švč. M. Marijai. Šeimų liudijimai
- 17.30 – Švč. M. Marijos valandos ir Švč. M. Marijos litanija
- 18.00 – Šv. Mišios, vadovauja klebonas mons. Vytautas Grigaravičius
- 19.00 – Vidinio išgydymo pamaldos. Dalyvauja svečias iš JAV teol. lic. dr. Peter S. Williamson

Balandžio 12 d., šeštadienis

Mylimieji, mylėkime vieni kitus, nes meilė yra iš Dievo (Jn 4,7)

- 9.00 – Švč. Sakramento adoracija
- 11.00 – Šv. Mišios, vadovauja prelatas Steponas Vytautas Vaičiūnas
- 12.00 – Koncertas „Ave, Maria“. Dalyvauja solistė Rita Preikšaitė, vargonininkė Dalia Jatautaitė, aktorius Egidijus Stančikas
- 13.00 – Paveikslo išlydėjimas į šv. Vincento Pauliečio (Petrasiūnų) parapiją

Laikraščio redakcijai rašyti parapijos raštinės adresu: Laikraščiuui „Prisikėlimas“, Žemaičių 31 b, Kaunas. Tel. (8-37) 229222

El. paštas: prisikelimas@kaunas.lcn.lt, internetinis adresas: www.prisikelimas.lt

Vyr. redaktorius parapijos klebonas, dekanas monsinjoras Vytautas Grigaravičius; redakcijos nariai: Gediminas Žukas, Aldona Narušienė, Birutė Vasylienė, Adolfa Daukšienė, Dalė Starkutė.

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos pastoracinės tarybos laikraštis